

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 21.995 van 26 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 6 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX loco advocaat J. HELSEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Bangwa tribe te behoren en katholiek te zijn. U bent geboren in Bellwa Fontem op 6 september 1985. U woonde van bij uw geboorte in Bellwa Fontem. U liep school tot de leeftijd van 14 jaar. Sinds juni 2007 had u een relatie met (V.), de dochter van 'Fon Betesson', de Fon van Betesson, een wijk van Bellwa Fontem. Op 16 mei 2008 vertelde ze u dat ze drie en halve maand zwanger was van u. Omdat ze angst had van haar vader – een kind krijgen vóór je getrouwd bent zou zijn imago schaden – wou (V.) abortus plegen. U luisterde naar haar, omdat u ook angst had van haar vader. U zei tegen (V.) dat ze best naar een ziekenhuis zou gaan om de abortus te laten uitvoeren, maar omdat (V.) vreesde dat haar vader het zo te weten zou komen, stelde ze voor om naar (A.S.) te gaan, een traditionele dokter die al eerder een vriendin hielp met hetzelfde probleem. Op 14 juni 2008 nam (V.) contact op met (A.S.) en kocht medicatie [gemalen zaad] van haar en een fles Nfor Nfor [sterke drank]. Diezelfde dag bracht u in uw kamer het gemalen zaad aan in de vagina van (V.) en u gaf haar eveneens een glas Nfor Nfor,

zoals (A.S.) het voorschreef. (V.) bloedde hevig en schreeuwde dat ze dorst had. Hierop ving u het bloed op met een doek en gaf u haar meer Nfor Nfor. Dit herhaalde zich, totdat (V.) na verloop van tijd stil werd. Ze was verzwakt en verloor het bewustzijn. U schreeuwde en mensen uit het dorp kwamen kijken wat er aan de hand was. U wist niet wat u moest doen en vluchtte weg naar uw oom (M.N.) in Tanu. Nadat u uw oom vertelde hoe de dochter van Fon Betesson stierf in uw kamer, zei hij dat u onmiddellijk weg moest, waarop hij u 30.000 CFA gaf om tot uw oom (H.K.) in Douala te gaan. Toen u bij (H.K.) toekwam, vroeg hij of u iemand gedood had. U gaf dit toe, waarop hij u naar (T.B.), een vriend van hem in Douala, bracht. Nadat u een week ondergedoken zat bij (T.B.), kwam uw oom (H.K.) langs. Hij wist u te vertellen dat het huis van uw vader afbrandde nadat het door dorpsbewoners in brand werd gestoken, dat niemand wist waar uw vader was en dat u werd gezocht. Op 11 juli 2008 's avonds kwamen (T.B.) en oom (H.K.) u zeggen dat Kameroen verlaten de enige oplossing voor uw problemen was. Ze brachten u naar de luchthaven van Douala en stelden u voor aan (C.A.), een smokkelaar. Ze gaf u een paspoort waarmee u Kameroen verliet op 11 juni 2008 met een vlucht vanuit Douala. Op 12 juni 2008 landde u in Brussel, waar u op 14 juli 2008 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde dat u – met de raad en een medicament van de traditionele dokter (A.S.) – in uw kamer een abortus in gang probeerde te zetten bij uw vriendin (V.), maar dat dit een (vermoedelijk) dodelijke afloop kende voor haar en dat haar vader, Fon Betesson, en de mensen van het dorp u daarom dood willen en de politie u zoekt en u levenslang zou opsluiten.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de reden voor uw vlucht, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

Het incident met uw verloofde, waarbij u haar traditionele middelen toediende met de bedoeling om een abortus op te wekken, hetgeen echter anders uitdraaide dan u had verwacht, kan geïnterpreteerd worden als een gemeenrechtelijk misdrijf (verwonden of doden van een persoon zonder opzet). De eventuele gevolgen die dit incident voor u zouden kunnen hebben, meer bepaald een mogelijk (gerechtelijk) onderzoek naar de precieze omstandigheden van het incident en de mogelijke (gerechtelijke) vervolging en de problemen die u aanhaalde met familieleden van uw verloofde en dorpsbewoners kunnen echter niet beschouwd worden als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, vermits u niet heeft aangetoond dat deze vervolging verband houdt met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep).

Er dient eveneens vastgesteld te worden dat u niet heeft aangetoond dat u een 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat u – vóór het verlaten van uw land – niet eens wist – en nota bene nog steeds niet weet wat de werkelijke toestand van (V.) is, nadat u haar de 'medicatie' toediende en het ook helemaal niet duidelijk is of (V.) wel degelijk overleed na uw 'ingreep'.

U verklaarde dat u (V.) een glas Nfor Nfor [sterke drank] gaf en dat u haar nog enkele keren Nfor Nfor gaf, tot een halve fles, dat ze heel wat bloed verloor en dat ze na verloop van tijd stil werd, verzwakt was en het bewustzijn verloor (gehoor CGVS, p.15). Het is niet denkbeeldig dat (V.) inderdaad flauw viel na het bloedverlies en het drinken

van een halve fles sterke drank, maar daaruit concluderen dat ze dood was, is op zijn minst voorbarig. Toen u werd gevraagd of (V.) effectief dood was, gaf u aan dat u haar dooreen schudde en dat ze flauw viel en dat u daarom wist dat ze dood was (gehoor CGVS, p.19). Toen u werd gevraagd of iemand ooit bevestigde dat (V.) dood was, verklaarde u dat uw oom (M.N.) uit Tanu zei dat (V.) stierf en dat u haar doodde (gehoor CGVS, p.19). Toen u werd gevraagd of (M.N.) het wist doordat u het hem zei of doordat de politie hem informeerde, gaf u aan dat hij het wist omdat u het hem zei en dat niemand anders kon vaststellen dat ze dood was (gehoor CGVS, p.19). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u de enige persoon was die er van uitging dat (V.) dood was en dat niemand – los van u – kon bevestigen dat (V.) wel degelijk overleed na uw ingreep. Bovendien weet u niet of er een onderzoek liep naar het 'overlijden' van (V.) (gehoor CGVS, p.18). Verder verklaarde u dat u geen contact meer had met uw vader – in wiens huis u de abortus uitvoerde op (V.) – sinds de abortus en dat u het ook niet probeerde, omdat u binnen zat in Douala (gehoor CGVS, p.18). Men mag er van uit gaan dat iemand die zijn vriendin bewusteloos achterliet nadat hij verward was en angst had (gehoor CGVS, p.17), nadien minstens zou trachten om haar gezondheidstoestand te weten te komen. Bovenstaande manier van handelen doet ernstige twijfels rijzen bij het doorleefde karakter van uw asielrelaas.

Verder kan worden opgemerkt dat –zelfs indien de feiten aan de werkelijkheid zouden beantwoorden- u niet heeft aangetoond dat het verlaten van uw land de enige mogelijke optie voor u was.

Zo verklaarde u dat u niet bij (V.) bleef toen ze bewusteloos viel en ook niet wachtte op de politie om een verklaring af te leggen, omdat u verward was, angst had van de mensen en dat de politie u levenslang zou opsluiten (gehoor CGVS, p.17). Men kan verwachten dat u na dit impulsieve weglopen, toch wou achterhalen wat het verdere verloop van de zaak was en dat u zich zou aanmelden bij de politie, wat u echter naliet. Dit is bijzonder merkwaardig omdat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u uw vriendin wilde assisteren bij een abortus en dat u geenszins de bedoeling had om haar kwaad te berokkenen of te doden. Precies daarom zou men toch verwachten dat u er alles zou aan doen om uw onschuld aan te tonen, door een verklaring in die zin af te leggen bij de politie en eventueel (indirect) contact proberen te leggen met de vader van uw vriendin. Evenmin zocht u in Kameroen bijstand in de vorm van een advocaat (of andere personen, i.c. (A.S.), die uw vriendin de traditionele medicatie gaf) om uw standpunt te verdedigen en uw onschuld te bewijzen. Uw beweringen dat uw oom de zaak verborgen wou houden en dat u niet buiten kwam in Douala (gehoor CGVS, p.20), vormen geen afdoende verklaring voor uw gebrek aan initiatief. Er mag van u verwacht worden dat u – voor wat de door u aangehaalde incidenten in het kader van de poging tot abortus betreft – toch eerst alle rechtsmiddelen zou uitproberen en uitputten in uw land van herkomst door u toch te wenden tot de Kameroense autoriteiten om uw onschuld aan te tonen, alvorens internationale bescherming te zoeken.

Uw bewering dat de mensen (dorpelingen) en Fon Betesson u zouden doden en dat de politie uw levenslang zou opsluiten (gehoor CGVS, p.21) is bijzonder voorbarig, vooreerst omdat u niet weet wat het lot is van uw vriendin –of ze al dan niet overleed ten gevolge van het toedienen van de traditionele medicatie- en bovendien omdat u geen enkele stap heeft gezet om via gerechtelijk onderzoek de ware toedracht van de feiten aan het licht te laten komen. U brengt geen concrete elementen aan die erop zouden wijzen dat u per definitie schuldig zou worden verklaard/gerechtelijk zou worden vervolgd. Uw verklaring dat de vader van uw vriendin Fon was en dus enig aanzien geniet is op zich niet voldoende om ervan uit te gaan dat een eventueel gerechtelijk onderzoek in uw nadeel zou worden gevoerd of dat u een disproportionele straf zou krijgen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aangetoond dat u uw land van oorsprong werkelijk heeft verlaten omwille van een 'gegronde vrees voor vervolging', vermits de motieven die u aanhaalde geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet. Er dient eveneens vastgesteld te worden dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt of dat u

zich kunt beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U legde geen documenten voor om uw identiteit en uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend.

Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker werpt op dat een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM gezien hij onderworpen zou worden aan foltering en onmenselijke of vernederende omstandigheden.

Verzoeker stelt dat hij inderdaad niet effectief één van de kenmerken vertoont die verband houden met de Conventie van Genève, maar wijst erop dat het volstaat dat de vervolgende instantie hem één van deze kenmerken toeschrijft. Verzoeker voert aan dat hij geboekstaafd wordt als een verworpene gezien hij uitgesloten wordt uit de sociale groep en hij wel degelijk gevlucht is omdat hij tot een bepaalde sociale groep behoort, namelijk deze van de rechtelozen.

Hij vreest slachtoffer te worden van een lynchpartij, zonder dat hij zich kan beroepen op steun van enige groep of organisatie, zodat zijn vlucht beschermd dient te worden door de bepalingen van de Conventie.

Verzoeker betoogt dat de overheid hem niet kan of wil beschermen en wijst erop dat het niet is omdat de overheid hem niet effectief vervolgt dat hij niet onder de Conventie zou vallen.

Verzoeker voert verder aan dat hij niet over een binnenlands vluchtalternatief beschikt gezien hij amper familie heeft en het voor hem niet mogelijk of zeer moeilijk is om elders een bestaan uit te bouwen, te meer daar hij behoort tot het Engelstalige deel van het land.

Tevens wenst verzoeker erop te wijzen dat zijn relaas wel degelijk klopt en er geen werkelijk aantoonbare tegenspraak heerst tussen zijn verschillende verklaringen.

Bij schrijven van 14 november 2008 brengt verzoeker de kopieën bij van een arrestatiebevel, een geboorteakte en de overlijdensakte van zijn vader.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (zie sub 4.2).

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

De vaststelling daargelaten dat er zich in het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier informatie bevindt omtrent de zogenaamde "sociale groep van de rechtelozen" stelt de bestreden motivering terecht dat de door hem aangevoerde problemen geen nexus vertonen met één van de criteria van de Conventie van Genève. Verzoeker verklaarde immers dat hij Fon B., de mensen van zijn dorp en de politie vreest aangezien hij zou geprobeerd hebben een abortus op te wekken bij zijn vriendin, een dochter van voormelde fon, waarbij zij vermoedelijk zou overleden zijn, hetgeen feiten van gemeenschappelijke aard betreffen. De bestreden beslissing merkt terecht op dat de eventuele gevolgen van de door verzoeker aangehaalde feiten, met name een gerechtelijk onderzoek en problemen met de familie van V. en de dorpsbewoners, derhalve niet kunnen beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Deze motivering blijft onverminderd staande en wordt door de Raad overgenomen.

Verzoeker brengt geen elementen bij ter weerlegging van de bestreden motivering waar deze tevens op goede grond aanhaalt dat, daargelaten bovenstaande vaststelling, verzoeker (i) bij het verlaten van Kameroen zelfs niet met zekerheid wist dat V. overleden was en evenmin uit zijn verklaringen blijkt dat hij getracht heeft zich te informeren omtrent haar toestand en de precieze situatie (ii) geen verklaringen heeft afgelegd bij de politie na het incident, noch een enig ander initiatief heeft genomen teneinde zich te verdedigen en zijn onschuld aan te tonen, waardoor hij niet aannemelijk maakt dat hij alle rechtsmiddelen in zijn land van herkomst uitgeput heeft (iii) verklaarde niet te weten of er een gerechtelijk onderzoek werd opgestart (iv) geen elementen aanbrengt die erop kunnen wijzen dat verzoeker in zijn land van herkomst geen recht zou hebben op een eerlijk onderzoek of disproportioneel gestraft zou worden. Deze motivering, welke pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verzoekers argumentatie aangaande het gebrek aan intern vluchtalternatief wordt door de Raad niet dienstig geacht gezien in de bestreden beslissing geen motivering in die zin werd opgenomen.

De documenten die verzoeker bij schrijven van 14 november 2008 bijbracht, met name een kopie van zijn geboorteakte, van een arrestatiebevel en van de overlijdensakte van zijn vader, doen geenszins afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Daargelaten het feit dat aan deze documenten geen bewijswaarde kan worden toegekend omwille van de manipuleerbaarheid van faxkopieën, dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt hoe hij het arrestatiebevel, dat slechts dienstig is voor intern gebruik van de politiediensten, heeft bekomen. Ook verzoekers geboorteakte en de overlijdensakte van zijn vader volstaan op zich niet om de bovenstaande motivering om te buigen. Verzoeker maakte tijdens zijn gehoor van 23 september 2008 bovendien geen melding van het feit dat zijn vader zou overleden zijn op 29 juli 2008, enkele weken nadat verzoeker Kameroen verlaten had, hoewel hij in die periode nochtans contact had met zijn oom (administratief dossier, stuk 3, p. 6).

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt ter ondersteuning van zijn vraag om subsidiaire bescherming. Hij maakt niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve dient aan verzoeker, mede gelet op de vaststelling dat hij niet aannemelijk maakt waarom hij de bescherming van de overheden niet heeft ingeroepen of dat hij disproportioneel gestraft zou worden bij terugkeer (zie sub 3.2), de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

